

79

såg dig ute i dimman
som en cover på en låt som man brukade gilla
kan det utan och innan, rutorna immar
när vi droppar som kondens
tills det känns som att känseln i huvudet vidgas
jag har sett universum i hennes pupiller
smalna av i rymden, jorden, och tillbaks till en blick
inte bara en tripp
och jag förstod att du inte bara var en statist
och att man kan försöka ibland
trots att jag rycker på axlarna i rädsla för att misslyckas

såg dig ute i dimman
som att hela rummet snurrar, lutar och vinglar
slutar att finnas, vid tanken på att du kan försvinna
när du kommer med mig hem
så svängd som man kan känna sig utan att svimma
har sett mig själv i mina handlingar
jag vet inte om jag är
deprimerad eller letar efter mera
som kan förklara eller skylla bort
men jag försöker försöka
~~och misslyckas jag får jag rycka på axlarna åt det~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ap med Poeter.se id #70313 innehar upphovsrätten